

کتاب
برآورزش

فارسی عمومی

دریچه‌ای بر شاهکارهای ادبیات فارسی

■ سیمار حمانی فر ■

فارسی عمومی

به نام خالق پیدا و پنهان
که پیدا و نهان دارد به یک سان

سرشناس: رستمی فرد - سید ۷۰۴ (۱۳۴۵)

هزار و نهم پندت اور - فلان سر تدوین اندیشه‌ها بر اساس از ادبی ادبی ادبی فارسی
نویسنده: احمد احمدی

مشهدا: نشر - هرگز نیسته - ۱۹۹۷

مشهدا: تکمیل - ۲۰۱۰ - هرگز نیسته - ۱۳۹۷

هزار و نهم پندت اندیشه - نشر ۱۹۹۷ - کتاب آموزشی

شایخ - ۱۹۹۸ - ۱۹۹۶ - ۱۹۹۵ - ۱۹۹۴

و صفت اندیشه - فرد

موضع: شعر ایران - مجموعه

موضع: Persian Poetry - Collections

موضع: شعر ایران - سر کنسرت

موضع: Poets, Persian - Biography

موضع: شعر ایران - مترجم و نقد

موضع: Persian Poetry - History and Criticism

بر اندیشه - نشر ۱۹۹۷ - ۱۹۹۶ - ۱۹۹۵ - ۱۹۹۴

و اندیشه: نظریه - ۱۹۹۷ - ۱۹۹۶

شایخ: کتابخانه سر برگ - ۱۹۹۷ - ۱۹۹۶

نه در هنر عکاسی، حادثه، ادبیات کمی

هنر سینما، ناشری، نگارخانه و زوایر، نویسنده، سیاستمدار، سید رضا پاشا، احمد

پیغمبر اسلام

پازل طنزی، خوشبختی، بورس، زبان ایرانی، حسن غرضتگر

دروج سر، آفرینش، عالمگران، پیغامبر، مسلمانان، جمیعت گران

زندگانی و میراثی هر علم و اشتغال، زیارتی، عذر و عذرخواهی، دینگران

جهانی، گردشی، راهنمایی، دریاوه، کار و کارخانه، کشور گردشگری، هایلیکل جانکشن

جهانی، هایلیکل جانکشن، موزه ایران، موزه ایرانی، موزه اسلامی

ایرانی، هایلیکل جانکشن، موزه ایرانی، موزه اسلامی

ایرانی، حادثه، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی

ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی، ایرانی

گرفت

زندگی و زیارت هنر، زیارت هنر، زیارت هنر، زیارت هنر، زیارت هنر

زمان سینمایی و موزه ایرانی، نگارخانه، نگارخانه، نگارخانه، نگارخانه، نگارخانه

پیغمبر، پیغمبر اسلامی، نگارخانه

پیغمبر اسلامی، پیغمبر اسلامی، پیغمبر اسلامی، پیغمبر اسلامی

حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان

حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان

حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان

حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان، حقوق انسان

کتاب آموزش

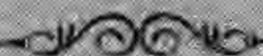
فارسی عمومی

دریچه‌ای بر شاهکارهای ادبیات فارسی

■ دکتر سیما رحمانی فر ■

فارسی عمومی؛ دریچه‌ای بر شاهکارهای ادبیات فارسی

بررسی و کترسینا و حمایت
مدیر شورای فاعلیت شهریار
چاپ بخوبی، ناشر ۱۹۹۷
شماره نشر ۹۹۶
ویراستار غریبه طایب
صلحه آرا، سیده امیر
شودگاری، البرز نوین، چالدشت، سیده سعادی، سافری
دانلدر قنی، چاپ، مطب صادقی
تعداد: ۱۰۰۰ نسخه
العنوان: ۱۹۹۷ نویار
شایعک: ۰۵۵-۹-۰۰۰۰-۰۰۰۰

«کتاب‌ها دنیای خود را دارند.»

11

11

fishbase.org

۱۰۷

ایمپلیکاتیون و اینتگرال مساحتی، نویسنده: حسن طغیان صافی، شماره ۱۵، پاییز ۱۴۰۰، hoosn@gmail.com www.icsespub.com

نه حقیقی مادی و معنوی این کتاب طبق قرارداد برای ناشر و نویسنده
محفوظ است. هرگونه چاپ و تکثیر این کتاب به صورت کلی و با
بعض از آن به صورت کاملی، الکترونیک و صوی، بدون اجازه ناشر
ناشر مصروع و غیرقانونی است.

این اثر تحت پوشش قانون حایث از مؤلفان و مستنان این قرار مادر
استفاده از مطالب تا ۱۰۰۰ کلمه با ذکر منبع بدون اشکال است.
نسخه الکترونیک این اثر در وبسایت www.taaghcheir قابل
خرید است.

این اثر با اهداف انساز جوستانه برای استفاده تایپیابان به زبان فارسی
اطلبایر می‌گردد که تایپیابان رود که (کشور) قرار داده شده است.

فهرست

۱۵	بیشگفتار
بخش یکم: ادبیات کهن	
۲۱	فصل یکم: شعر کهن
۲۱	شعر در ایران قبل از اسلام
۲۲	شعر در ایران بعد از اسلام
۲۲	شعر سبک خراسانی (نیمه دوم قرن سوم تا پایان قرن پنجم هجری)
۲۵	رودکی
۲۵	برزن ناراه
۲۶	فسانه و باد
۲۶	شهید بلخی
۲۶	سوگند
۲۷	کسايی مروزی
۲۷	شاه حسن
۲۷	در رثای حسین بن علی ع
۲۸	فردوسي
۲۸	در سوگ رستم
۳۱	ناصرخسرو
۳۲	حج راستین
۳۴	در میانه سبک خراسانی و عراقي (قرن ششم هجری)
۳۵	سنایی

۳۵	چنین بادا.....
۳۶	کو مسلمانی؟
۳۷	خیام.....
۴۰	سبک آذربایجانی (قرن ششم).....
۴۱	خاقانی.....
۴۱	آینه.....
۴۲	نظامی.....
۴۳	عاشق شدن لیلی و مجتون بر یکدیگر.....
۴۶	سبک عراقی (قرن هفتم تا اوخر نهم هجری).....
۴۷	عطار نیشابوری.....
۴۸	سی مرغ در پیشگاه سیمرغ.....
۵۰	مولوی.....
۵۱	حکایت سه مسافر مسلمان، جهود و ترسا از دفتر ششم.....
۵۲	سعدی شیرازی.....
۵۴	مستی از عشق.....
۵۴	سرمایه وصال.....
۵۵	چه نشینی ای قیامت؟.....
۵۵	حافظ.....
۵۶	کوه اندوه.....
۵۷	ای همه زخم نهان.....
۵۸	خانه از غیر پردار.....
۵۸	جامی.....
۵۹	مقدمه یوسف و زلیخا.....
۶۰	مکتب وقوع (اوایل قرن دهم تا اوایل قرن یازدهم).....
۶۱	وحشی بافقی.....
۶۱	شرح پریشانی.....
۶۳	سبک هندی یا اصفهانی (اوایل قرن یازدهم تا میانه قرن دوازدهم).....
۶۴	کلیم کاشانی (همدانی).....
۶۴	گل نجیده وصل.....
۶۵	صائب تبریزی
۶۵	ز رسیدن به بود
۶۵	خواب سنگین

۶۷	دوره بازگشت (نیمة قرن دوازدهم تا اوایل قرن چهاردهم)
۶۸	طبیب اصفهانی
۶۸	بزم محبت
۶۸	نشاط اصفهانی
۶۹	کاخ دل
۶۹	فروغی بسطامی
۶۹	لشکر مژگان
۷۰	قاآنی شیرازی
۷۱	عزیزتر از عمر
۷۳	فصل دوم: نثر کهن
۷۴	نمونه‌ای از نثر دوره سامانی
۷۴	تاریخ بلعمی
۷۵	اندر خبر مرگ سلیمان علیه السلام
۷۶	دو نمونه از نثر دوره غزنوی و سلجوقی اول
۷۶	تاریخ یبهقی
۷۷	قصة خیشخانه هرات
۸۰	قاپویس نامه
۸۱	در پیشی جستن از سخن‌دانی
۸۳	سه نمونه از نثر دوره سلجوقی دوم و خوارزمشاهیان
۸۳	کلیله و دمنه
۸۴	حکایت زاغی که خواست خرامیدن کبک یاموزد
۸۴	تذکرة الاولیا
۸۵	ذکر بازید بسطامی رحمة الله عليه
۸۷	چهارمقاله
۸۷	بوی جوی مولیان
۸۹	سه نمونه از نثر دوره مغول
۸۹	تاریخ جهانگشا
۸۹	ذکر والده سلطان، ترکان خاتون
۹۱	گلستان سعدی
۹۱	در فواید خاموشی
۹۴	جوامع الحکایات و لوامع الروایات

۹۴	در پادشاهی انوشیروان
۹۵	تنه مانی چو خلق بسیار کشی
۹۵	دو نمونه از نثر دوره قاجار
۹۵	منشآت قائم مقام
۹۶	نامه قائم مقام به فاضل خان گروسی
۹۶	نامه قائم مقام به میرزا بزرگ نوری

بخش دوم شعر مشروطه

۱۰۱	فصل یکم: شعر
۱۰۳	۱. جناح سنت گرا
۱۰۳	۲. گروه شاعران مردمی
۱۰۳	۳. شعر کارگری
۱۰۳	ایرج میرزا
۱۰۴	علت گرگره نوزاد
۱۰۴	کارگر و کارفرما
۱۰۵	عارف قزوینی
۱۰۵	پیام آزادی
۱۰۶	محمد تقی بهار
۱۰۶	مرغ سحر
۱۰۸	میرزاده عشقی
۱۰۹	وطن، ای عشق پاک من!
۱۰۹	فرخی یزدی
۱۱۰	برای آزادی

۱۱۱	فصل دوم: نثر مشروطه
۱۱۲	سرگذشت حاجی بابای اصفهانی
۱۱۲	حاجی بابای اصفهانی
۱۱۴	چرنده و پرند
۱۱۵	من که نمی نویسم!
۱۱۸	کتاب احمد
۱۱۸	صید گرگره

بخش سوم: ادبیات معاصر (دهه سی تا امروز)

۱۲۳.....	فصل یکم: شعر معاصر
۱۲۵.....	نیما یوشیج
۱۲۵.....	ققنوس
۱۲۷.....	محمدعلی افراشته
۱۲۸.....	حیف از ادبیات
۱۲۹.....	پروین اعتضامی
۱۳۰.....	برگ گریزان
۱۳۱.....	شهریار
۱۳۲.....	بیداری تلخ
۱۳۲.....	ای وای مادرم
۱۳۶.....	مهدی اخوان ثالث
۱۳۷.....	زمستان
۱۳۸.....	فروغ فرخزاد
۱۳۹.....	دل برای باغجه می سوزد
۱۴۳.....	سهراب سپهری
۱۴۳.....	روزی خواهم آمد
۱۴۴.....	احمد شاملو
۱۴۵.....	درد مشترک
۱۴۷.....	فریدون مشیری
۱۴۸.....	شاید محال نیست
۱۴۸.....	چشم تو
۱۴۹.....	حسین منزوی
۱۵۰.....	خيال خام
۱۵۰.....	هر بار
۱۵۱.....	سیمین بهبهانی
۱۵۱.....	دویاره می سازمت وطن
۱۵۲.....	هوشنگ ابتهاج
۱۵۳.....	خانه تنها

۱۵۳	محمدعلی بهمنی.
۱۵۴	تاتو هستی و غزل
۱۵۴	یک بار
۱۵۴	محمد رضا شفیعی کد کنی
۱۵۵	شهر خاموش.
۱۵۵	باران
۱۵۷	قیصر امین پور
۱۵۸	روز مبادا
۱۵۹	درد، نام دیگر من است
۱۶۱	فصل دوم: نثر معاصر
۱۶۲	محمدعلی جمالزاده
۱۶۳	فارسی شکر است
۱۷۰	صادق هدایت
۱۷۱	عروسوک پشت پرده
۱۷۸	بزرگ علوی
۱۷۹	چشم‌هایش
۱۸۱	صادق چوبیک
۱۸۱	انتری که لوطی اش مرده بود
۱۸۴	سیمین دانشور
۱۸۵	سوشوون
۱۸۷	جلال آل احمد
۱۸۸	مدیر مدرسه
۱۹۱	هوشنگ گلشیری
۱۹۲	شازده احتجاج
۱۹۴	محمود دولت‌آبادی
۱۹۵	کلیدر
۲۰۱	کتابنامه

پیشگفتار

زبان و ادبیات فارسی آشنای مهجور این روزهای ایران و ایرانی است. امروزه بیش از پیش با گسترش و پیشرفت فضای مجازی، اوضاع و شرایط نامناسب فرهنگی، و رکود کتابخوانی و کتاب‌دوستی، متأسفانه سطح سواد ادبی و زبانی مردم در وضعیت مطلوبی قرار ندارد. خط فارسی در حال تغییرات نرم و خزندۀ غیرعلمی و غیرطبیعی است و شکاف میان اشاره‌گوناگون مردم و مفاسخر ادبی سرزمینمان در حال افزایش است. امروز بهندرت جوان ایرانی می‌تواند غزلی از حافظ یا سعدی را بدون غلط به انتها برساند، چه برسد به اینکه مفاهیم آن را درک کرده و با آن ارتباط برقرار کند.

در این میان دانشگاه به عنوان داعیه‌دار و متولی رشد فرهنگ و دانش، رسالت مهمی را بر عهده دارد. با این حال فرصت آشنایی دانشجویان با ادبیات فارسی بسیار اندک است: تنها سه واحد در تمام دوران تحصیل؛ بنابراین سوای نقش استاد، نوع و چگونگی کتاب فارسی عمومی نیز جایگاه تعیین‌کننده‌ای در ایجاد پیوند و علاقه دانشجو با زبان و ادب فارسی دارد. در واقع آنچه دانشجو در کلاس درس فارسی عمومی از چهره‌های ماندگار ادب فارسی می‌خواند و می‌شنود، در برداشت و تصور او از سرتاسر پهنۀ گسترده ادبیات این مرزبوم تأثیری باورنکردنی دارد. تجربه و دغدغه‌ای که برای نگارنده در نتیجه تدریس این واحد ایجاد شده است، دلیل اصلی نگارش کتاب پیش رو است.

در این کتاب سعی شده است به قله‌های بلند ادبیات فارسی پرداخته شده و یک یا چند نمونه از آثار ایشان به شعر یا نثر آورده شود. در انتخاب این نمونه‌ها، هدف اصلی ایجاد علاقه‌مندی در دانشجو نسبت به ادبیات سرزمین خود است؛ بنابراین کار گرینش این متون بیش از هر چیزی، وقت، ذوق، و حوصله نگارنده را به خود اختصاص داده است.

این اثر شامل سه بخش اصلی و شش بخش فرعی است و این تقسیم‌بندی با توجه به سیر تاریخی ادبیات فارسی صورت گرفته است؛ بدین ترتیب که بخش‌های اصلی سه دوره کهن، مشروطه، و معاصر را دربرمی‌گیرد و هریک به دو بخش شعر و نثر تقسیم می‌شوند. علت ترجیح این تقسیم‌بندی، آشنایی دانشجو با سیر تاریخی ادبیات فارسی و تغییرات آهسته یا یکباره آن است. از دیگر سو باید پذیریم تاریخ ادبیات فارسی، تاریخ انواع ادبی نیز هست؛ به این معنا که عناصری مانند زبان، محتوا، اندیشه، و قالب در متون ادبی یک دوره تاریخی معمولاً متفاوت با سایر دوره‌های تاریخی است.

نکته دیگر اینکه برای ادبیات دوره مشروطه، فصلی جداگانه در نظر گرفته‌ایم. از این نظر که این دوره از حیث ویژگی‌های تاریخی و ادبی، بهنوعی حد فاصل دوره کهن و معاصر است. در واقع ادبیات دوره مشروطه را نه می‌توان جزو ادب کهن دانست و نه ادب معاصر و بهتر است آن را دوره گذار از سنت به دوران جدید بدانیم. همچنین به شاعران و نویسندهایی که دوران شکوفایی ایشان اساساً پس از انقلاب اسلامی ایران صورت گرفته است، پرداخته‌ایم.^۱ علت این امر گستردگی، تنوع و چندشاخگی جریان‌های ادبی از دهه پنجاه شمسی براثر آشنایی اهالی ادبیات با مکاتب فکری و ادبی غرب و اصول و نظریه‌های نقد ادبی است. پرداختن به این دوره نه تنها حجم کتاب را بسیار افزایش می‌دهد، دانشجو را دچار سردرگمی در میان ایسم‌های گوناگون ادبی می‌سازد که از حوصله این کتاب نیز خارج است.

۱. در این میان نتوانستیم از نام قیصر امین پور بگذریم. این اشاره دو علت اصلی دارد: نخست آنکه نام قیصر بزرگ‌ترین و آشناترین نام در میان شاعران بعد از انقلاب است، دلیل دیگر ارادت قلبی و علاقه‌ای شخصی به او است به عنوان شاگردی کوچک.

در ابتدای هر فصل و هر بخش مطالبی درباره ویژگی‌های دوره موردنظر آمده است و سپس به بزرگ‌ترین نمایندگان آن دوره پرداخته شده است. بدین صورت که در آغاز شرح مختصری از زندگی و احوال شخصیت و سپس نمونه‌هایی از شعر یا نثر او ذکر شده است.

امیدواریم به بخشی از اهداف خود از نگارش این اثر دست یافته باشیم.

در پایان از بهترین دوست زندگی‌ام، همسرم، تشکر می‌کنم که علاقه، دقتنظر، و حوصله او در شکل‌گیری این اثر نقش مهمی داشته است.

سیما رحمانی‌فر

بخش يكم:
ادبيات كهن

فصل یکم: شعر کهن

شعر در ایران قبل از اسلام

در میان زبان‌های متعدد موجود در ایران پیش از اسلام، زبان پهلوی نزدیک‌ترین زبان به فارسی دری است. در واقع مردم ایران در اوایل ورود اسلام به زبان پهلوی سخن می‌گفتند. شعر پهلوی در میان متون ایران پیش از اسلام و همچنین در منابع مقارن ورود اسلام به ایران دیده می‌شود. وزن این اشعار عروضی نبوده و براساس تعداد هجاهای است. گرچه نحوه تلفظ دقیق کلمات در این زبان برای ما کاملاً مشخص نیست و بنابراین تعیین دقیق تعداد هجاهای نیز بسیار دشوار یا غیرممکن است. ظاهراً این اشعار هجایی رفته‌رفته تحت تأثیر عروض عربی، جای خود را به اشعار عروضی دادند. حتی می‌توان گمان کرد مدت‌ها این دو شیوه در کنار هم رایج بودند. طبق مندرجات تاریخ سیستان، اولین شعر عروضی موجود به تقلید از شعر عربی، در نیمة قرن سوم هجری از شاعری به نام محمد وصیف سیستانی بر جای مانده است که در مدح یعقوب لیث صفاری سروده شده است. دو بیت آغازین این قصیده‌مانند از این قرار است:

ای امیری که امیران جهان خاصه و عام
بنده و چاکر و مولای و سگبند و غلام
ازلی خطی در لوح که ملکی بدھید
به ابی یوسف یعقوب بن الیث همام

شعر در ایران بعد از اسلام

شعر سبک خراسانی (نیمة دوم قرن سوم تا پایان قرن پنجم هجری)

گرچه نگارنده تعیین سبک‌های گوناگون ادب فارسی را براساس حوزه جغرافیایی نمی‌پسندد، می‌پذیرد که این نوع تقسیم‌بندی و نام‌گذاری در حال حاضر رایج‌ترین و ظاهراً مقبول‌ترین روش موجود در میان متقدان و نویسنده‌گان این حوزه است. دست‌کم تکرار این عنوان‌ها در طی سالیان متتمادی، عقب‌نشینی تقریباً دسته‌جمعی صاحب‌نظران این حوزه را نسبت به تعیین روش و معیارهای عالمانه‌تر و دقیق‌تر نشان می‌دهد؛ بنابراین با توجه به ماهیت و کارکرد این درس‌نامه، که جایگاه نقد و واکاوی مباحث تخصصی ادب فارسی نیست، از این نام‌گذاری و تقسیم‌بندی پیروی می‌شود.

طبق تقسیم‌بندی‌های موجود سبک خراسانی نخستین سبک در ادبیات فارسی است که از لحاظ نیمة دوم قرن سوم تا پایان قرن پنجم هجری را دربرمی‌گیرد. در آثار باقی‌مانده از این سبک، واژگان فارسی بی‌شماری وجود دارد که شاهنامه فردوسی سرآمد آن‌ها است؛ به‌طوری‌که ریشه کمتر از پنج درصد واژگان آن به زبان عربی می‌رسد. طبیعی است فنون بلاغی و آرایه‌های ادبی در این سبک دارای پیچیدگی، گوناگونی، و گستردگی خاصی نیستند؛ چراکه بلاغت فارسی گام‌های نخست خود را برمند دارد و سخنوران برای خلق تشبیه‌ها و توصیف‌های بدیع و نو به تلاش چندانی نیاز ندارند. در واقع هرآنچه بگویند، در نوع خود دارای تازگی و نوآوری است؛ چراکه پیش‌گامی از آن آن‌ها

است. بنابراین فنون بلاغی در تشبیه‌ها، تمثیل‌ها، و تناسب‌های لفظی ساده‌تر و بی‌پیرایه‌تری نسبت به آنچه در آینده می‌بینیم، خلاصه می‌شود.

تشبیهات اغلب حسی و توصیف‌ها برونقرا و منحصر به طبیعت است. روحیه خوش‌باشی، سهل‌انگاری، و شادمانی در شعر جریان دارد و غم و اندوه شایسته ستایش نیست و مورد تقدیس قرار نمی‌گیرد. معشوق چهره‌ای زمینی و عینی دارد و عاشق دارای شخصیتی نگون‌بخت، بیچاره، و دست‌وپابسته نیست. نوع ادبی حماسه بسیار محبوب است و خرد و خردورزی روح غالب بر آثار ادبی این دوره است. هنوز عرفان و تصوف راهی در اندیشه ایران و ایرانی نگشوده است. ایرانی در این ادبیات شاد، خردورز، برونقرا، عاشق طبیعت، و دارای عشق‌ورزی‌های خوش‌فرجام و بدون جدایی‌های طاقت‌سوز است. عاشق در این ادبیات عاقبت‌بخیر می‌شود و طعم وصال را می‌چشد.

از لحاظ زمانی سبک خراسانی دوره طاهریان، صفاریان، و به‌مویژه سامانیان را دربرمی‌گیرد. با روی کار آمدن این سه حکومت، فصل جدیدی در ادبیات فارسی آغاز می‌گردد. سامانیان که دارای حاکمانی عموماً شعردوست، اهل فرهنگ، و هنرپرور بودند، زمینه مناسب را برای ترویج زبان و ادب فارسی و حمایت از شاعران و نویسنده‌گان فراهم آوردن. در این میان شاعران توانایی چون رودکی، شهیدبلخی، ابوشکور بلخی، کسایی مروزی، و فردوسی قدم در عرصه شعر و ادب این سرزمین نهادند.

در این دوره که با نیمة دوم قرن سوم و چهارم هجری مقارن است، براثر دوری خراسان بزرگ از مرکز خلافت اسلام یعنی بغداد، برجا بودن سنت دهقانی در ایران و اینکه مدت‌زمان میدیدی از ورود اعراب و زبان عربی به محافل رسمی و غیررسمی، دربار و بازار نگذشته است، مسلمًاً فرهنگ و زبان عربی نفوذ چندانی در میان ایرانیان پیدا نکرده است. به همین دلیل آثار بر جای‌مانده از این دوره حاوی واژگان فارسی اصیل و ارزشمند بسی شمار و همچنین منابع گران‌سنگ از اطلاعات درباره فرهنگ و اندیشه‌های ایرانی است. در قرن پنجم هجری با کنار رفتن سامانیان از اریکه قدرت، حکومت

ترک نژاد غزنوی به روی کار آمد. در این دوره سادگی طبیعی کلام عصر پیشین جای خود را به استحکام و سنگینی می‌دهد و تا حدی به پختگی می‌رسد. فنون بلاغی پیشرفت می‌کند و دارای گوناگونی و قدرت بیشتری می‌شود. اصطلاحات گوناگون علوم طبیعی، طب، نجوم، کلام آهسته‌آهسته در شعر وارد شده و رنگی کم‌ویش عالمانه به شعر می‌زنند. کلام عربی نفوذ بیشتری در شعر پیدا می‌کند و آیات و احادیث رواج بیشتری پیدا می‌کنند. روح ملی و حماسی رفته‌رفته تضعیف شده و جای خود را به روحیه زاهدانه و در پایان این دوره به روحیه صوفیانه می‌دهد. از نظر فکری نیز مدح محور اصلی شعر است. از شاعران مهم و مشهور این دوره عنصری، منوچهری دامغانی، و فرخی سیستانی است.

در دهه سوم قرن پنجم نیز با ظهور ترکان سلجوقی که با خط و زبان فارسی آشنایی نداشتند، اوضاع و احوال اجتماعی و درنتیجه سبک ادبی تغییر کرد. با وجود این برای آشکار و محسوس شدن این تغییرات مدت زمانی لازم است و پدیدار شدن اختلافات به یکبارگی روی نمی‌دهد؛ بنابراین تا پایان قرن پنجم همان سبک خراسانی با تحولات مختصراً در جریان است. از شاعران این دوره باید از فخرالدین اسعد گرگانی، اسدی طوسی، باباطاهر همدانی، و ناصرخسرو نام برد. در بخش بعدی به شاخص‌ترین نمایندگان شعری سبک خراسانی پرداخته می‌شود که عبارتند از رودکی، شهیدبلخی، کسایی مروزی، فردوسی، و ناصرخسرو.